ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Η στιγμή που η επίκληση των ΄δικαιωμάτων΄ ενός παιδιού καταργεί το παιδί

Γράφει ο **Κίμων Ρηγόπουλος**

“Ο γιος ΣΟΥ; Δεν είναι γιος ΣΟΥ μαλάκα…»

Έτσι αποφαίνεται για το παιδί των Μαζιώτη- Ρούπα η και στιχουργός και δημοσιογράφος και μάνα κι αδελφή κι αγάπη εσύ και ό,τι άλλο ήθελε προκύψει Ντίνα Μπατζιά, μέλος της Κ.Ε. του ΣΥΡΙΖΑ. Έχοντας με κεφαλαία τα κτητικά ΣΟΥ για να ενισχύσει την άποψή της ότι για την πατρότητα του παιδιού θα αποφασίσουν οι «θεσμοί» και όχι η ίδια η πατρότητα.

Και συνεχίζει ακάθεκτη η ευαίσθητη στιχουργός:

> «Είναι ένα αυτόνομο, ανήλικο, μέλος της κοινωνίας μας. Ένα απροστάτευτο ανήλικο που το γέννησες και το άφησες να μεγαλώνει σε επικίνδυνες συνθήκες. Και χρέος όλων μας είναι να προστατευθεί…»

Αυτή η άοκνη αγωνίστρια των δικαιωμάτων του παιδιού δεν θα επιτρέψει σε ένα άστοργο και απερίσκεπτο ζεύγος να μεγαλώσει το φυσικό του παιδί εκθέτοντάς το στους κινδύνους που επισύρει η ‘ροπή του στο έγκλημα και την παρανομία’ Είμαστε εμείς εδώ, θέλει να πει. Δηλαδή εγώ που θα το κάνω να ξεχνάει τη βρωμιά του κόσμου με τα στιχάκια μου, ο Φλαμπουράρης που θα το κοιμίζει ως καλός παππούς με παραμύθια, η Φωτίου που θα το μπουκώνει με τα χεροκάμωτα ντολμαδάκια της, ο Τσίπρας να του διδάσκει ότι χωρίς ψέματα η ζωή είναι αφόρητα πληκτική…

Η βαθιά νυχτωμένη κυρία και οριστικά αυτονομημένη από την πραγματικότητα, χαρακτηρίζει το εξάχρονο παιδί αυτόνομο. Και αναφωνεί περίπου ένα ‘μάνα γιατί το γέννησες΄, ηχώ από μελό του 60 προσαρμοσμένο και διασκευασμένο από την προστυχιά του

Συριζαίου που δεν ξέρει τίποτα για το φόνο. Είναι η στιγμή που η επίκληση των ΄δικαιωμάτων΄ ενός παιδιού καταργεί το παιδί. Με τον τρόπο που η αφηρημένη επίκληση των δημοκρατικών δικαιωμάτων από τον ΣΥΡΙΖΑ καταργεί και τη δημοκρατία και τα δικαιώματα και την έννοια των λέξεων.

Θα προτάξει το στήθος της η στιχουργός για να προστατεύσει το απροστάτευτο από τους γονείς του παιδί. Συνοδεία πιάνου θα το γαλουχήσει στην αρετή της υποταγής και της ιδιωφελούς κανονικότητας. Και όταν η πολιτεία **«βεβαιωθεί ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος να γίνει αυτό, θα το μάθεις.»**

Το ζήτημα είναι εσύ τι έμαθες κυρία μου. Να λες στους από πάνω ναι και στους από κάτω όχι; Και αν ζητήσει το παιδί ο Σόιμπλε επειδή καθυστέρησε μια δόση του χρέους, μπορείς εσύ και οι ψοφοδεείς ομογάλακτοί σου να προβάλουν αντίρρηση; Ευφάνταστο σενάριο, θα μου πεις. Μα η στιχουργική θέλει φαντασία και η τέχνη απαιτεί περίσσευμα ψυχής που δυστυχώς για σένα και όχι για την τέχνη, στερείσαι.

Επειδή δεν την γνώριζα την κυρία πριν την αισχρή ανάρτησή της, ανέτρεξα στο ρουφιανο-internet και ανακάλυψα ότι πριν «ωριμάσει πολιτικά» ο ΣΥΡΙΖΑ, στα χρόνια της «ανεύθυνης νεότητας» του κόμματος και των μελών του, το 2014, η κυρία Μπατζιά είχε τσιτάρει και Θερβάντες παρακαλώ: **Η πολλή λογική οδηγεί στην τρέλα και το πιο τρελό είναι να βλέπεις τη ζωή όπως είναι και όχι όπως θα έπρεπε να είναι.**

Ε, λοιπόν, αυτή ακριβώς η λογική που οδηγεί στην τρέλα χαρακτηρίζει εσάς και όλους τους σώγαμπρους της θλιβερής σας μικροεξουσίας. Πόσο αλλάζουν οι άνθρωποι μέσα σε δύο χρόνια όταν ο χρόνος πυκνώνει! Ή μήπως δεν αλλάζουν; Ρητορικό το ερώτημα.